

"Hattâ yanımda bir rovelver varken, ikinci bir kuvvetli rovelver daha tedarik etmeye lüzum gördüm." cümlesini nasıl anlayabiliriz, menfi bir hareket değil mi bu?

"İkincisi: Gerçi has kardeşlerim her birisi mükemmel bir Said hükmünde Nura sahiptirler. Fakat ihlâstan sonra en büyük kuvvetimiz tesanüdde bulunduğundan ve meşreplerin ihtilâfıyla, hapiste olduğu gibi, bir derece tesanüd kuvveti sarsılmasıyla hizmeti Nuriyeye büyük bir zarar gelmesi ihtimaline binaen; bu biçare ihtiyar hasta hayatım, tâ Lem'alar, Sözler mecmuası da çıkıncaya kadar ve korkaklık ve kıskançlık damarıyla hocaları Nurlardan ürkütmek belâsı def oluncaya kadar ve tesanüd tam muhkemleşinceye kadar o hayatımı muhafazaya bir mecburiyet hissediyorum."

"Çünkü uzun imtihanlarda mahkemeler, düşmanlarım, benim gizli ve mevcut kusurlarımı göremediklerinden, hıfz-ı İlâhî ile bütün bütün beni çürütemediklerinden, Risale-i Nur'a galebe edemiyorlar. Fakat hayat-ı içtimaiyede çok tecrübelerle mahiyeti bilinmeyen, benim vârislerim genç Saidlerin bir kısmını, Nurun zararına iftiralarla çürütebilirler diye, o telâştan bu ehemmiyetsiz hayatımı ehemmiyetle muhafazaya çalışıyorum. Hattâ yanımda bir rovelver varken, ikinci bir kuvvetli rovelver daha tedarik etmeye lüzum gördüm. Düşmanların zehirleri kardeşlerimin duasıyla kırıldıkları gibi, sâir suikastları dahi inşaallah akîm kalacaktır."(1)

Sürekli öldürölmek istenen birisinin, sırf nefs-i müdafaa amaçlı yanında silah taşınması gayet normal bir davranıştır. Üstad rovelveri ömrünün sonuna kadar tedbir amaçlı yanında taşımıştır ve bu ifadelerinden de anlaşılmalıdır.

"Üstad'ın belinde tabanca vardı. İçimden geçti; 'Hoca silahlı olur muymuş hiç!' dedim. Evliya bu kardeşim... Derhal cevabını verdi: 'Daha eski partinin çok münafıkları var, nefs-i müdafaa meşrudur, onun için ben silahsız durmam.' dedi."(2)

Ağabeylerin hatıralarında anlatılanlara göre Üstadı öldürmek amaçlı gelenler olurmuş. Bir defasında birisine rovelveri göstererek **"Bakın ben de boş değilim."** diyerek gözdağı vermiş.

Evet, nefis müdafaa için silah taşımak elbette meşrudur. Devletten izin alındığında buna malik olmak mümkündür. Fakat Üstad basit sebeplerden dolayı veya adi konular için veya sırf dünyevi hayatını muhafaza niyetiyle değil, tamamen din düşmanlarının din ve iman hizmetine mani olmak için yapacakları suikasttan tedafü amaçlı bunu yaptığı hayatındaki çok tecrübelerle sabittir. Hatta mahpuslara verdiği bir derste:

"İşte, şimdi sizin gibi fitrî kahramanlık damarını taşıyan yeni arkadaşlar, bu zamanda mânevî büyük bir kahramanlıkla heyet-i idareye deyiniz ki: 'Değil elimize bıçak, belki mavzer ve rovelver verilse, hem emir de verilse, biz bu bîçare ve bizim gibi musibettede arkadaşlarımıza dokunmayacağız. Eskide yüz düşmanlık ve adavetimiz dahi olsa da onları helâl edip hatırlarını kırmamaya çalışacağımıza Kur'ân'ın ve imanın ve uhuvvet-i İslâmiyenin ve maslahatımızın emriyle ve irşadıyla karar verdik.' diyerek, bu hapsi bir mübarek dershaneye çeviriniz."(3)

ifadelerini kullanması gösteriyor ki, basit bir sebepten değil, din ve iman hizmetini ilgilendiren ciddi bir durumdan silah bulundurnuştur.

Evet, müspet hareket etmek demek, düşman karşısında sürekli ezilmek, sürekli alttan almak anlamına da gelmiyor. Düşmanın tavrına göre pozisyon almak müspet hareketin ta kendisidir. Düşman seninle sulh etmişse ona şiddet kullanmak olmaz, ama düşman sana şiddetle geliyorsa, nefis-i müdafaa açısından ona şiddet göstermek gerekir. Bu müspet hareket etmeye mugayir bir durum olmaz.

Dipnotlar:

- (1) bk. [Emirdağ Lâhikası-II, 9.Mektup.](#)
- (2) bk. [Tanıyanların Dilinden, MUSTAFA RAMAZANOĞLU.](#)
- (3) bk. [Şualar, On Dördüncü Şua.](#)